

*Děti z dětských domovů psaly o svých přáních
Šestačtyřicet povídek od dětí z domova hodnotila odborná porota v
čele s Michalem Vieweghem.*

*Praha – Dvaadvacetiletá Veronika Kossková žije už od čtrnácti let
v dětském domově. Díky podpoře obecně prospěšné společnosti Dejte
dětem šanci nyní studuje na soukromé vysoké škole v Praze.*

*„Dostala jsem se do dětského domova, protože se o nás moje mamka
a nevlastní otec nemohli starat. Díky domovu jsem se chytla šance
a udělal a jsem si maturitu,“ vyprávěla Veronika, která aktuálně
studuje na vyšší odborné a vysoké škole tělesné výchovy a sportu
Palestra. Podle ní by na vysokou školu nikdy nešla, kdyby zůstala
v rodině, kde vládl alkohol a drogy.*

Jaroslav Lambor zase studuje na pražské taneční konzervatoři.

*Literární soutěž Dejme dětem šanci vyhrál v roce 2012. „Soutěž
jsem bral tak, že jsem se sám namotivoval. Od té doby se toho
hodně změnilo a na škole si měním život.*

*A to díky tomu, že jsem zařazený do stipendijního programu,“ řekl
Jaroslav s tím, že dětské domovy nemusí mít peníze na studium,
které by děti bavilo.*

*Tento týden vyhlásila obecně prospěšná společnost Dejme dětem
šanci patnáct vítězů literární soutěže. Děti posílaly povídky, ve
kterých vykreslily své životní osudy nebo sny. Předsedovi poroty
Michalu Vieweghovi se nejvíce líbila povídka šestnáctiletého
Lukáše.*

*„Cílem soutěže nebylo najít nové autory, ale zjistit jejich
příběhy, které chceme dál zveřejňovat,“ řekla zástupkyně
ředitelky Dejme dětem šanci Tereza Tkadlecová. Podle ředitelky
Michaely Chovancové s dětmi hovoří často o jejich příbězích a
chtějí je představit veřejnosti. Cílem společnosti Dejme dětem
šanci je totiž pomáhat dětem a mladým lidem z dětských domovů
hlavně při jejich osamostatňování. „Od roku 2011 jsme pomohli 2,5
tisícům dětí částkou necelých 14 milionů korun. Máme projekty,
které poskytují konkrétní pomoc, protože ne všechny dětské domovy
mají prostředky, aby děti mohly do škol dojíždět či bydlet na
internátu, pomáháme hledat ubytování a výbavu. Nečerpáme dotace,
a to proto, abychom naše programy neuzpůsobovali vypsáním
projektům,“ shrnula předsedkyně správní rady Markéta Vaňková.*

Lukáš, 16 let: Můj sen

*Jmenuji se Lukáš a rozhodl jsem se, že se s vámi podělím o tom, o
čem sním. Chlapci v mém věku přemýšlí, kde a jakou dívku sbalit.
Já sním o tom, jakou bych chtěl mít budoucnost.*

*V první řadě bych se chtěl dostat na učební obor a vyučit se
elektrikářem. Až se vyučím, chtěl bych se jako elektrikář živit.*

Po odchodu z dětského domova si najdu bydlení, věřím, že mi naše tety pomůžou. Také bych si rád udělal autoškolu, je velmi důležité mít při takové práci vlastní auto, které mě dopraví, kam budu potřebovat. Když budu mít dobrou práci a bydlení, potom bych si rád našel partnerku, se kterou bych měl jednou i děti. Rád bych se postaral i o svou matku a sestru. Když bych se dobře učil, mohl by ze mě být dobrý elektrikář a díky melouchům bych si možná časem našetřil i na barák s velikou zahradou.

Děti bych chtěl mít časem tři. Moc bych si přál, aby alespoň jedna byla holčička, připomínala by mi mou sestřičku. Manželka by měla také dobrou práci, ono je lepší, když jsou na to dva. Manželka by ráno chodila s dětmi do školky a do školy a já bych je mohl vyzvedávat. Cestou bychom si vyprávěli zážitky, zašli bychom do cukrárny na nějaký dortík. Pokud bych musel být v práci do večera, musela by pro děti chodit manželka nebo moje maminka. Když bych se vrátil z práce, první, co bych udělal, je, že bych objal svoji manželku a děti. Moc bych si přál, abych žil po boku své manželky až do smrti. První dítě bych nechtěl dřív než v 25 letech, to už bych měl mít dost rozumu, dobrou výplatu a hlavně nějaké to pevné zázemí.

Svatbu bych chtěl napláňovat společně s mojí ženou. Na svatbu by mi přišla určitě má maminka i sestra a snad i táta. Manželka by měla být hodná a hlavně upřímná, abych jí mohl vše říci. Na zahrádce bych chtěl mít samé kytky, záhonky a stromy. Manželku bych pozval na večeři, zařídil bych svíčky a dobré jídlo. Pečoval bych o ni, staral se o děti, aby jim nic nechybělo. Já bych se postaral o zahrádku a má žena o domácnost. Občas bych i uvařil nebo se postaral o prádlo, aby toho na ní nebyl moc.

Každý víkend bych rád strávil se svou rodinou, jezdil bych s nimi na výlety. Důležité je, abychom měli společné zájmy a tak vedli i naše děti. Chtěl bych, aby mě žena milovala tak hodně, jako bych miloval já jí. Protože se říká, že láska hory přenáší, a já bych jí na rukou nosil rád.

Další výherci

David a Helena, Česká Lípa, Denisa a Alex, Plzeň, Mário, Gabriela a Marie, Lichnov, Katka, Lukáš a Sára, Lipová u Šluknova, Petra, Plumlov, Hana, Senožaty, Veronika, Jemnice, František, Žatec, Josef, Ústí n. L.